

การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษของ นักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยการใช้ วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

วันที่รับบทความ	29/12/2563
วันแก้ไขบทความ	29/03/2564
วันที่ตอบรับบทความ	05/04/2564

ปัทมา ยัมสกุล¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ชั้นปีที่ 3 ก่อนและหลัง โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบที่ผลการวิจัยพบว่า (1) การเปรียบเทียบความสามารถทักษะภาษาอังกฤษด้วยการใช้การทดสอบก่อนและหลังการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้นักศึกษามีความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (2) นักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : รูปแบบการสอน แบบ Micro-Teaching การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning
ทักษะภาษาอังกฤษ

¹ อาจารย์ สาขาภาษาอังกฤษ วิชาชีพรู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
อีเมล: pattama.y@dru.ac.th

The Development of a Learning Management Plan to Enhance the English Language Skills of Students of the Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University, by using Micro Teaching Methods and Active Learning Management

Received	29/12/2020
Revised	29/03/2021
Accepted	05/04/2021

Pattama Yimsakul ¹

Abstract

The objectives of this research were: (1) to study and compare the results of the development of a learning management plan in English language skills of third-year students of the Faculty of Education at Dhonburi Rajabhat University, before and after using Micro Teaching methods and Active Learning Management, and (2) to study the students' satisfaction toward the developed learning management process. The samples consisted of 19 students who enrolled in the English Language Skills Development course. The research instruments were the learning management plan for the English Language Skills Development course using the Micro Teaching and Active Learning methods, students' learning achievement test, and satisfaction assessment form. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and t-test. The results revealed that (1) the post-test mean score of students was higher than the pretest at a significant level of 0.01, and (2) the students' satisfaction was at a high level.

Keywords: micro teaching model, active learning management, English language skills

¹ Lecturer, English Teaching Profession, Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University
e-mail: pattama.y@dru.ac.th

บทนำ

โลกยุคโลกาภิวัตน์ (globalization) มีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความก้าวหน้าทั้งด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ การศึกษาจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงจากระบบการศึกษาที่มีอยู่เดิม เพื่อให้ทันสมัยต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป

การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน เป็นยุคที่โลกกำลังเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ที่เป็นโลกแห่งข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี ส่งผลให้ครูซึ่งเป็นบุคลากรทางการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับยุคแห่งการเรียนรู้ (โณทัย อุดมบุญญาภภาพ, 2554 , น.25) ครูจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ครูต้องมีความสามารถเชิงวิชาชีพ มีความรู้ในวิชาการทันต่อความรู้ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย เทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้หลายๆ ประเทศเกิดความตระหนักถึงการปฏิรูปการศึกษา ทั้งนี้เพราะระบบการศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับสมรรถนะของครูผู้สอนเป็นสำคัญ (Hoy & Miskel, 2010, p.116) ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาครูผู้สอนสู่ความเป็นครูมืออาชีพเป็นสิ่งสำคัญมากในการปรับปรุง หรือยกระดับคุณภาพการศึกษาของทุกประเทศ ทำให้หลายๆ ประเทศรวมถึงประเทศไทยได้มีการปฏิรูปการศึกษา โดยเน้นที่ตัวครูผู้สอน ด้วยการพัฒนาครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามความคาดหวังหรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (สุทธิพงษ์ บุญผดุง, 2555, น.45) อย่างไรก็ตาม ปัญหาอย่างหนึ่งที่ครูพบคือ นักเรียนจำนวนมากที่เรียนภาษาอังกฤษมาหลายปี แต่ก็ยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ หรือ ยังอ่านหรือเขียนภาษาอังกฤษได้ไม่คล่อง หรือเป็นที่นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน หนีเรียน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรืออาจเป็นที่ ผ่านมาการจัดการเรียนรู้ไม่ได้เน้นที่ผู้เรียนเป็นหลัก หรืออาจไม่ได้ยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นครูควรจะมีการกระตุ้นให้ใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่ง การจัดการเรียนรู้เชิงรุก หรือ Active Learning จะช่วยให้นักเรียนหรือผู้เรียนได้ลงมือทำ และใช้กระบวนการคิดหรือวางแผนที่จะลงมือทำ เพื่อให้เกิดความคิดรวบยอด หรือความรู้ (Knowledge) ทักษะ/การปฏิบัติ (Performance) และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Desirable Characteristic) (ชนากานต์ จิตรมะโน, 2561, น.5)

การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีบทบาทในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา กระตือรือร้น และตื่นตัว ซึ่งมีความหมายตรงกันข้ามกับ Passive Learning การเรียนรู้เชิงรุก ผู้เรียนจะเรียนรู้ในเรื่องที่สนใจ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อนำไปสู่การเกิดความรู้ ความเข้าใจทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะ อีกทั้งเป็นกระบวนการที่เน้นให้ผู้เรียนต้องมีโอกาสได้ลงมือทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงองค์ความรู้นำไปปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา โดยมีกระบวนการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา ที่ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมิน (Bonwell & Eison, 1991, p.3) การวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์รูปแบบการสอนและเลือกใช้วิธีในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มาใช้ในการสอนในห้องเรียน โดยการใช้แผนการสอนแบบมีส่วนร่วม, แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีการออกแบบการทดลองแบบ One Group Pre-test – Post-test Design ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแผนการสอน

แบบมีส่วนร่วม อีกทั้ง การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play) และการใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนแบ่งบทบาทหน้าที่กันให้ชัดเจน ร่วมมือร่วมใจช่วยกัน กระตุ้นกันให้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้วิจัยได้ใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ในการสอนทักษะการฟัง และทักษะการพูด มีการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในชั้นเรียน ให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกการพูดและการฟังภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านและการเขียน ผู้วิจัยใช้วิธีสอนแบบเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบหนึ่งของวิธีสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning Method) ที่พัฒนาขึ้นมาโดย สลาบิน (Slavin, 1990, pp.9-10) เพื่อใช้สำหรับพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนไปพร้อมๆกันวิธีการสำคัญคือการแบ่ง นักเรียนออกเป็นกลุ่มๆละประมาณ 4-6 คน ให้ร่วมมือกันเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติกิจกรรม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลัดกันเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม และรับผิดชอบผลงานของกลุ่มร่วมกัน

จากปัญหาด้านต่างๆที่ได้กล่าวมาข้างต้นนักการศึกษาหลายท่านได้พยายามนำวิธีการสอนเพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนและพัฒนาสื่อที่จะนำไปใช้ในการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนให้ได้มากที่สุด Laghos and Zaphiris (2009, p.374) ซึ่งปัญหาดังกล่าวก็เป็นปัญหาของนักศึกษาวิชาชีพครูด้วยเพราะนักศึกษาเหล่านี้ต้องได้รับการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเช่นกันเพื่อนำไปใช้ในวิชาชีพให้มีคุณภาพ ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนานวัตกรรมที่หลากหลาย เช่น วิธีการจัดการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ เอกสารประกอบการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ และอื่นๆ เพื่อยกระดับคุณภาพทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ วิธีสอนแบบจุลภาค (Micro-Teaching Method) เป็นวิธีการสอนที่ใช้ในการฝึกทักษะแต่ละชนิด เพราะเมื่อสอนเสร็จจะต้องมีการวิเคราะห์และประเมินผลการสอน จากภาพและเสียงที่ได้บันทึกไว้ใน Video Tape แล้วนำผลกลับไปเพื่อปรับปรุงการสอน ผู้สอนจะได้ตรวจสอบและปรับปรุงการสอน ขั้นตอนการสอนแบบ Micro Teaching มี 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมครูผู้สอน ได้แก่ การศึกษาทักษะการสอน

ขั้นที่ 2 ทดลองสอนและบันทึกเทปวีดิทัศน์

ขั้นที่ 3 เรียนรู้ผลการประเมินการสอน

ขั้นที่ 4 ปรับปรุงพัฒนาการสอนกับนักเรียนกลุ่มใหม่

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ชั้นปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์

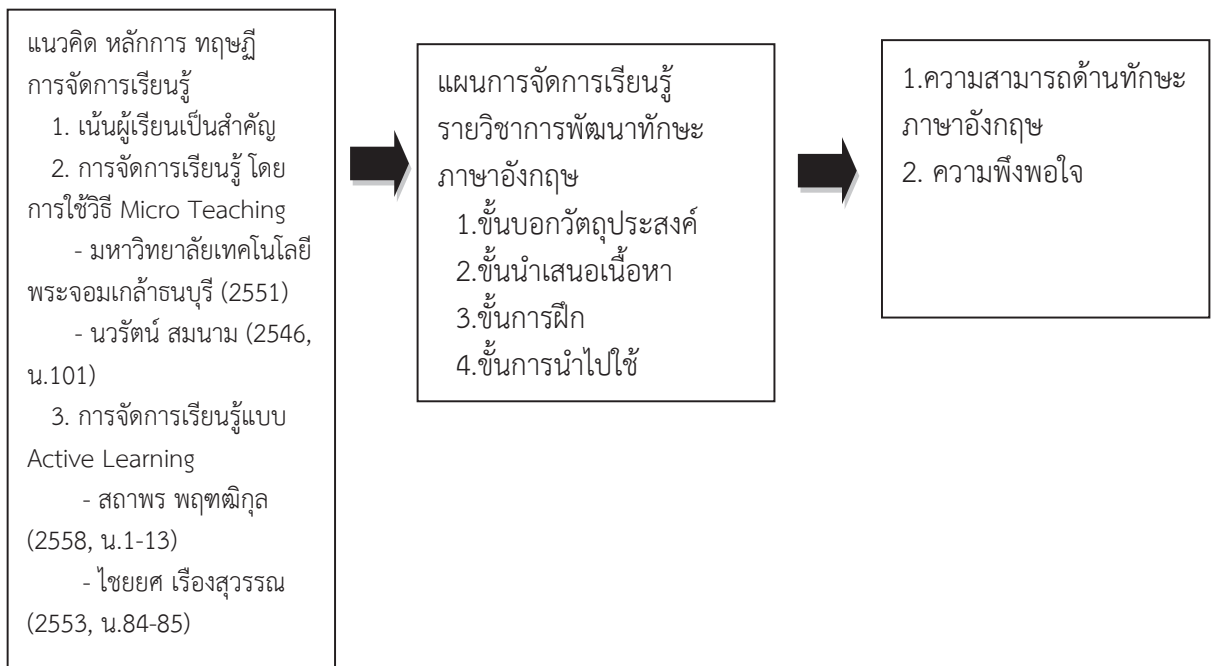
สมมติฐาน

ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะ โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สูงกว่าก่อนเรียน

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษ โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษ โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning และความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 277 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2/2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 19 คน ซึ่งมาจากการสุ่มแบบ Random Group โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จำนวน 8 แผนได้แก่

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 1 เรื่อง การอ่าน หา Topic และ Main Idea

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 2 เรื่อง การอ่าน Identify supporting details

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 3 เรื่อง การเขียน วิธีการเขียน diary เป็นภาษาอังกฤษ

1.4 แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 4 เรื่อง การเขียน วิธีการเขียนสรุปใจความเนื้อเรื่อง

1.5 แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 5 เรื่อง การฟัง เทคนิคการฟัง

1.6 แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 6 เรื่อง การฟัง บทสนทนาเกี่ยวกับ Occupation

1.7 แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 7 เรื่อง การพูด วิธีการพูดแนะนำตัวหน้าห้อง รวมถึงการกล่าวทักทายเป็นภาษาอังกฤษ

1.8 แผนการจัดการเรียนรู้แผนที่ 8 เรื่อง การพูด ถึงสิ่งที่ชอบ What do you like to do ?

ผู้วิจัยได้ผลการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะ ภาษาอังกฤษโดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จำนวน 8 แผน จากการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ฯ ทุกแผนมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ถือว่ามีความเหมาะสม

2. แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

3. แบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ด้าน 13 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ผู้วิจัยได้ผลการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะ ภาษาอังกฤษโดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จำนวน 8 แผน จากการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ฯ ทุกแผนมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ถือว่ามีความเหมาะสม

ผู้วิจัยได้ผลการนำแบบทดสอบวัดทักษะ ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี จำนวน 40 ชื่อ และแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 13 ชื่อจากการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ถือว่ามีความเหมาะสม มีความครอบคลุม ความถูกต้องของเนื้อหา สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อประเมินความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ก่อนใช้แผนการจัดการเรียนรู้
2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อประเมินความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์หลังใช้แผนการจัดการเรียนรู้
4. ผู้วิจัยนำแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษหลังใช้แผนการจัดการเรียนรู้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำผลคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนมาวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning วิเคราะห์โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.01
4. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CLT เพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาคู โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.)
5. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. พบว่าความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ หลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ แบบ Active Learning มีความสามารถสูงกว่าก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

2. นักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย 4.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.58 รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 4.26 และด้านการวัดและการประเมินผล อยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 4.26

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์มีความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะภาษาอังกฤษ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่เน้นให้นักศึกษาฝึกการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อย่างแท้จริง นักศึกษาเกิดความเข้าใจ ความกระตือรือร้นและมุ่งมั่นใจมากขึ้นในการใช้ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นในด้าน การอ่าน การพูด การฟังหรือการเขียน อีกทั้งนักศึกษารู้สึกอยากที่จะใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น บางคนอยากฝึกการเขียนภาษาอังกฤษโดยเริ่มจากการเขียนบันทึกประจำวันเป็นภาษาอังกฤษ หรือ บางคนอยากฝึกการพูดภาษาอังกฤษ โดยไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวนมาก เพื่อที่จะได้สื่อสารกับนักท่องเที่ยวเหล่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนุสิษฐ์ พันธุ์กล้า, ธารณา สุวรรณเจริญ, และ ชลชลิตา แต่งนารา (2560 , น.บ.ทศดัยย่อ) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับผลการใช้ Active Learning ในการสอนภาษาอังกฤษกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ชนากานต์ จิตรมะโน (2561 , น.บ.ทศดัยย่อ) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี พบว่า นักศึกษาได้คะแนนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 20.51 จากคะแนนเต็ม 30 อยู่ในระดับ ดีถึงดีมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 นอกจากนี้งานวิจัยของเดชดณัย จุ้ยขุม, เกษรา บ่าวแหม่มซ้อย และ ศิริกัญญา แก่นทอง (2559 , น.บ.ทศดัยย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องทักษะการคิดของนักศึกษาด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษาหลังการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม (Active Learning) ผลการเรียนรู้ดีขึ้นทั้งในด้านการทำงานแบบกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น รวมถึงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน โดยนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการ

เรียนรู้แบบ Active Learning ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ คณิงนิจ รุ่งโรจน์ (2556 , น.บ.ทศด้อย) ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถาม อยู่ในระดับดีมาก จะเห็นได้ว่าผู้วิจัยได้จัดทำแผนและมีการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะด้านเนื้อหามีการลำดับความยากง่ายของเนื้อหาให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน นอกจากนี้งานวิจัยของอาพันธ์ชนก สวนจันทร์ (2558 , น.บ.ทศด้อย) ที่ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล) โดยมีผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากผู้วิจัยนำแนวคิดและทฤษฎี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มาใช้ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในกิจกรรมที่จัดขึ้นตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้จัดทำแผนไว้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยนี้ สามารถชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษ โดยการใช้วิธี Micro Teaching และการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มีแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรมและพัฒนาความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้สูงขึ้น และส่งผลให้นักศึกษาสามารถฝึกฝนการใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้ด้วยตนเอง อีกทั้ง ได้พัฒนาคุณลักษณะที่ต้องการคือ การที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาดังนั้นผู้สอนจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ และการที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งจะทำให้นักศึกษาสามารถเรียนได้อย่างเข้าใจมากขึ้น และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นตามมาด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัย และพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปทดลองใช้ในรายวิชาอื่นเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น
2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะผลที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภายใน 1 ภาคการศึกษา ดังนั้น ควรมีการติดตามผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนการเรียนรู้ในการเสริมสร้างทักษะภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาในระยะยาว
3. การเรียนรู้แบบ Active Learning ผู้เรียนจะมีบทบาทในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา กระตือรือร้นและตื่นตัว ผู้เรียนจะเรียนรู้ในเรื่องที่สนใจ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อนำไปสู่การเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะ ดังนั้น ควรมีการวิจัยศึกษาผลที่เกิดขึ้นในด้านอื่นๆ เพิ่มเติมด้วย

บรรณานุกรม

- คณิงนิจ รุ่งโรจน์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยเทคนิคการใช้คำถาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ชนากานต์ จิตรมะโน. (2561). การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีการเกษตร สำหรับผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. Active Learning Instruction in English for Agricultural Technology for Diploma Students.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2553). การพัฒนาโปรแกรมบทเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 13). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โณทัย อุดมบุญญานภาพ. (2554). คุณลักษณะครูรุ่นใหม่กับการปฏิรูปหลักสูตรการผลิตครูใน ศตวรรษที่ 21. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 1(3), น.25.
- เดชดนัย จุ้ยชุ่ม, เกษรา บัวแถมซ้อย และศิริกัญญา แก่นทอง. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชา ทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning). คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวรราชธานีศรีนครินทร์.
- นวรรตน์ สมนาม. (2546). หลักการสอน. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (2551). การสอนแบบจุลภาค. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สถาพร พฤษพิภูล. (2558). การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning. สาระแก้ว: คณะเทคโนโลยี การเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.
- สุทธิพงษ์ บุญผดุง. (2555). การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในท้องถิ่นโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (ระยะที่1). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อนุสิษฐ์ พันธกล้า, ธารณา สุวรรณเจริญ และชลชลิตา แต่งนารา.(2560). ผลการใช้การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู. รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร ครั้งที่ 4 (น.562 - 570).กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- อาพันธ์ชนก สอนจันทร์. (2558). การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดบางน้อย (แจ่มประชานุกูล). วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). Active Learning: Creating Excitement in the

Classroom. ASHE-ERIC Higher Education Report, Washington DC: School of Education and Human Development, George Washington University.

Hoy, W. K. & Miskel, C.G. (2010). **Educational administration: Theory, research, and practice.** (6 thed), Boston: McGraw - Hall.

Laghos, A., & Zaphiris, P. (2009). **Computer Assisted Aided Language Learning.** United Kingdom. City University.

Slavin, Robert E. (1990). **Cooperative Learning : Theory, Research and Practice.** New Jersey : Prentice - Hall.

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี